

Impozite și taxe locale 2026

Dispoziții generale

Art. 1. Definiții

În înțelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) activitate economică - orice activitate care constă în furnizarea de bunuri, servicii și lucrări pe o piață;
- b) clădire - orice construcție situată deasupra solului și/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosința sa, și care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalații, echipamente și altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereții și acoperișul, indiferent de materialele din care sunt construite;
- c) clădire-anexă - clădiri situate în afara clădirii de locuit, precum: bucătării, grajduri, pivnițe, cămări, păture, magazine, depozite, garaje și altele asemenea;
- d) clădire cu destinație mixtă - clădire folosită atât în scop rezidențial, cât și nerezidențial;
- e) clădire nerezidențială - orice clădire care nu este rezidențială;
- f) clădire rezidențială - construcție alcătuită din una sau mai multe camere folosite pentru locuit, cu dependențele, dotările și utilitățile necesare, care satisface cerințele de locuit ale unei persoane sau familii;
- g) nomenclatură stradală - lista care conține denumirile tuturor străzilor dintr-o unitate administrativ-teritorială, numerele de identificare a imobilelor pe fiecare stradă în parte, precum și titularul dreptului de proprietate al fiecărui imobil; nomenclatura stradală se organizează pe fiecare localitate rurală și urbană și reprezintă evidența primară unitară care servește la atribuirea adresei domiciliului/reședinței persoanei fizice, a sediului persoanei juridice, precum și a fiecărui imobil, teren și/sau clădire;
- h) rangul unei localități - rangul atribuit unei localități conform legii;
- i) zone din cadrul localității - zone stabilite de consiliul local, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, conform documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, registrelor agricole, evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidențe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.

Art. 2. Impozite și taxe locale

Impozitele și taxele locale sunt după cum urmează:

- a) impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri;

- b) impozitul pe teren și taxa pe teren;
- c) impozitul pe mijloacele de transport;
- d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;
- e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;
- f) impozitul pe spectacole;
- g) taxele speciale;
- h) alte taxe locale.

Impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri

Art. 3. Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Pentru cladirile aflate in domeniul public sau privat al statului ori al unitatilor administrativ-teritoriale, concesionate, inchiriate, date in administrare ori in folosinta, dupa caz, oricaror entitati, altele decat cele de drept public, se stabileste taxa pe cladiri, care se datoreaza de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosinta, dupa caz, in conditii similare impozitului pe cladiri. In cazul transmiterii ulterioare altor entitati a dreptului de concesiune, inchiriere, administrare sau folosinta asupra cladirii, taxa se datoreaza de persoana care are relatia contractuala cu persoana de drept public.

(3) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum și taxa pe clădiri prevăzută la alin. (2) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasată clădirea. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.

(4) In cazul cladirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, inchiriere, administrare sau folosinta ce se refera la perioade mai mari de o luna, taxa pe cladiri se stabileste proportional cu numarul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, inchiriere, administrare ori folosinta. Pentru fractiunile mai mici de o luna, taxa se calculeaza proportional cu numarul de zile din luna respectiva.

(4¹) In cazul cladirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, inchiriere, administrare sau folosinta ce se refera la perioade mai mici de o luna, taxa pe cladiri se datoreaza proportional cu numarul de zile sau de ore prevazute in contract.

(5) Pe perioada în care pentru o clădire se plătește taxa pe clădiri, nu se datorează impozitul pe clădiri.

(5¹) In cazul in care pentru o cladire aflata in domeniul public sau privat al statului ori al unitatii administrativ-teritoriale se datoreaza impozit pe cladiri, iar in cursul unui an apar situatii care determina datorarea taxei pe cladiri, diferenta de impozit pentru perioada pe care se datoreaza taxa pe cladiri se compenseaza sau se restituie contribuabilului in anul fiscal urmator.”

(6) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare

dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

Art. 4. Scutiri

(1) Nu se datorează impozit/taxă pe clădiri pentru:

a) clădirile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unitatilor administrativ-teritoriale, cu exceptia incaperilor folosite pentru activitati economice sau agreement, altele decat cele desfasurate în relatie cu persoane juridice de drept public;

b) clădirile aflate în domeniul privat al statului concesionate, inchiriate, date în administrare ori în folosinta, după caz, institutiilor publice cu finantare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

c) clădirile care, prin destinatie, constituie lacasuri de cult, apartinand cultelor religioase recunoscute oficial, asociatiilor religioase si componentelor locale ale acestora, precum si casele parohiale, cu exceptia incaperilor folosite pentru activitati economice;

d) clădirile funerare din cimitire si crematorii;

e) clădirile utilizate de unitatile si institutiile de invatamant de stat, confesional sau particular, autorizate sa functioneze provizoriu ori acreditate, cu exceptia incaperilor care sunt folosite pentru activitati economice care genereaza alte venituri decat cele din taxele de scolarizare, servirea meselor pentru prescolari, elevi sau studenti si cazarea acestora, precum si clădirile utilizate de catre crese;

f) clădirile utilizate de unitatile sanitare publice, cu exceptia incaperilor folosite pentru activitati economice, precum si pentru clădirile în care functioneaza cabinete de medicina de familie, potrivit legii, cu exceptia incaperilor folosite pentru alta activitate decat cea de medicina de familie;

g) clădirile din parcurile industriale, parcurile stiintifice si tehnologice, precum si cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislatiei în materia ajutorului de stat;

h) clădirile noi realizate ca parte a unor proiecte investitionale din domeniul industriei prelucratoare, depozitarii si logisticii, pe baza procesului-verbal de receptie finala întocmit la terminarea lucrarilor, în conditiile legii, pentru o perioada de 2 ani de la receptia acestora, începând cu data de 1 ianuarie a anului urmator celui în care a avut loc receptia si cu respectarea legislatiei în materia ajutorului de stat; activitatile ce intra sub incidenta prevederii se stabilesc prin normele metodologice date în aplicarea prezentului cod;

i) clădirile care sunt afectate activitatilor hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de imbunatatiri funciare si de interventii la apararea împotriva inundatiilor, precum si clădirile din porturi si cele afectate canalelor navigabile si statiilor de pompare aferente canalelor, cu exceptia incaperilor care sunt folosite pentru activitati economice;

j) clădirile care, prin natura lor, fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje si tuneluri si care sunt utilizate pentru exploatarea acestor constructii, cu exceptia incaperilor care sunt folosite pentru alte activitati economice;

k) clădirile aferente infrastructurii feroviare publice sau infrastructurii metroului, cu exceptia incaperilor folosite pentru activitati economice;

l) clădirile Academiei Romane si ale fundatiilor proprii infiintate de Academia Romana, în calitate de fondator unic, cu exceptia incaperilor care sunt folosite pentru activitati economice;

m) clădirile aferente capacitatilor de productie care sunt în sectorul pentru aparare, cu respectarea legislatiei în materia ajutorului de stat;

n) clădirile destinate serviciului de apostila si supralegalizare, cele destinate depozitarii si administrarii arhivei, precum si clădirile afectate functionarii Centrului National de Administrare a Registrelor Nationale Notariale;

o) clădirea folosita ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevazute la art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurata cu incepere de la 6 martie 1945, precum si celor deportate în strainatate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare, si a persoanelor fizice prevazute la art. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 105/1999, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare;

p) clădirea folosita ca domiciliu aflată în proprietatea sau coproprietatea veteranilor de razboi, a vaduvelor de razboi si a vaduvelor nerecasatorite ale veteranilor de razboi.

Art. 5. Calculul impozitului pe clădirile rezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

(1) Pentru clădirile rezidențiale și clădirile-anexă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0, 12%, asupra valorii impozabile a clădirii.

(2) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimată în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/m², din tabelul următor:

Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/m ² -	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canalizare, electrice sau încălzire
1	2	3
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	2.677	1.606
B. Clădire cu pereți exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nersă, din vâlătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	803	535
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	535	469
D. Clădire-anexă cu pereți exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nersă, din vâlătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	335	201
E. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii

F. În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii
--	--	--

(3) În cazul unei clădiri care are pereții exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (2) valoarea impozabilă cea mai mare corespunzătoare materialului cu ponderea cea mai mare.

(4) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol sau la mansardă, exceptând suprafețele podurilor neutilizate ca locuință, ale scărilor și teraselor neacoperite.

(5) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,4.

(6) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform alin. (2)-(5) cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Localitatea	Zona în cadrul localității	Coeficient	Rangul
Castelu	A	1,10	IV
Nisipari	A	1,05	V

Art. 6.(art. 458) Calculul impozitului pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

(1) Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,3 % asupra valorii care poate fi:

(a) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, după la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință. În situația depunerii raportului de evaluare după primul termen de plată din anul de referință, acesta produce efecte începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor;

(b) valoarea finală a lucrărilor de construcții, în cazul clădirilor noi, construite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință;

c) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință. În situația în care nu este precizată valoarea, se utilizează ultima valoare înregistrată în baza de date a organului fiscal;

(2) Cota impozitului pe clădiri stabilită potrivit alin.(1) pentru anul 2026 nu poate fi mai mică decât cota stabilită pentru anul 2025;

- (3) În cazul în care proprietarul nu depune raportul de evaluare la organul fiscal competent până la primul termen de plată a impozitului, impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii impozabile determinate conform art. 457 cu condiția ca proprietarul clădirii să fi fost notificat de către organul fiscal competent despre posibilitatea depunerii raportului de evaluare. Notificarea se comunică proprietarului clădirii prin publicarea acesteia în spațiul privat virtual sau prin poștă, în cazul contribuabililor care nu sunt înrolați în spațiul privat virtual.

Termenul până la care trebuie comunicată notificarea este 31 octombrie a anului curent pentru impozitul datorat

Începând cu anul viitor. În cazul în care notificarea nu este comunicată până la această dată impozitul urmează să se calculeze prin aplicarea cotei stabilite potrivit alin.(1) asupra valorii impozabile determinate conform prevederilor art. 457.

Art. 6A (art. 459) Calculul impozitului pe clădirile cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice

- (1) În cazul clădirilor cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul se calculează prin însumarea:
- impozitul calculat pentru suprafața folosită în scop rezidențial conform art. 457;
 - impozitul determinat pentru suprafața folosită în scop nerezidențial indicat prin declarația prin propria răspundere prin aplicarea cotei menționate la art. 458 asupra valorii impozabile determinate potrivit art. 457, fără a fi necesară stabilirea valorii prin depunerea documentelor prevăzute la art. 458 alin.(1);
- (2) În cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal, la care nu se desfășoară nici o activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457;
- (3) În cazul clădirilor cu destinație mixtă, când proprietarul nu declară la organul fiscal suprafața folosită în scop nerezidențial, potrivit alin.(1) lit. b), impozitul pe clădiri prin aplicarea cotei de 0,3% asupra valorii impozabile determinate conform art. 457;

Art. 7. Calculul impozitului/taxei pe clădirile deținute de persoanele juridice

(1) Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 1,3%, inclusiv, asupra valorii impozabile a clădirii.

(2) Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, utilizate pentru activități din domeniul agricol, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

(3) Pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădiri, valoarea impozabilă a clădirilor aflate în proprietatea persoanelor juridice este valoarea de la 31 decembrie a anului anterior celui pentru care se datorează impozitul/taxa și poate fi:

a) ultima valoare impozabilă înregistrată în evidențele organului fiscal;

b) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

c) valoarea finală a lucrărilor de construcții, în cazul clădirilor noi, construite în cursul anului fiscal anterior;

d) valoarea clădirilor care rezulta din actul prin care se transfera dreptul de proprietate. În situația în care nu este precizată valoarea în documentele care atestă proprietatea, se utilizează ultima valoare înregistrată în baza de date a organului fiscal;

e) în cazul clădirilor care sunt finanțate în baza unui contract de leasing financiar, valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

f) în cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, valoarea înscrisă în contabilitatea proprietarului clădirii și comunicată concesionarului, locatarului, titularului dreptului de administrare sau de folosință, după caz.

(4) Valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 5 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință. În situația depunerii raportului de evaluare după primul termen de plată din anul de referință acesta produce efecte începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(5) Prevederile alin. (4) nu se aplică în cazul clădirilor care aparțin persoanelor față de care a fost pronunțată o hotărâre definitivă de declanșare a procedurii falimentului.

(6) Prevederile alin. (4) nu se aplică în cazul clădirilor care sunt scutite de plată impozitului/taxei pe clădiri potrivit art. 456 alin. (1).

(7) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, cota impozitului/taxei pe clădiri este de 5%, cu condiția ca proprietarul clădirii să fi fost notificat de către organul fiscal competent despre posibilitatea depunerii raportului de evaluare. Notificarea se comunică proprietarului clădirii prin publicarea acesteia în spațiul privat virtual sau prin posta, în cazul contribuabililor care nu sunt înrolați în spațiul privat virtual. Termenul până la care trebuie comunicată notificarea este 31 octombrie a anului curent pentru impozitul datorat începând cu anul următor. În cazul în care notificarea nu este comunicată până la această dată, impozitul urmează a se calcula prin aplicarea cotei stabilite potrivit alin. (1) sau (2), după caz, asupra valorii impozabile a clădirii.

(8) În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, diferența de taxă va fi datorată de proprietarul clădirii, cu condiția ca acesta să fi fost notificat de către organul fiscal competent, în conformitate cu prevederile alin. (7).

Art. 8. Declararea, dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

(1) Impozitul pe clădiri este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate clădirea la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii sau construirii unei clădiri în cursul anului, proprietarul acesteia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii și datorează impozit pe clădiri începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(3) Pentru clădirile nou-construite, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire și pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen și numai pentru suprafața construită desfășurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți și acoperiș. Procesul-verbal de recepție se întocmește la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum și suprafața construită desfășurată în raport cu care se stabilește impozitul pe clădiri.

(4) Declararea clădirilor în vederea impunerii și înscrierea acestora în evidențele autorităților administrației publice locale reprezintă o obligație legală a contribuabililor care dețin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizație de construire.

(5) În cazul în care dreptul de proprietate asupra unei clădiri este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul va fi datorat de persoana care deține dreptul de proprietate asupra clădirii la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

(6) În cazul extinderii, îmbunătățirii, desființării parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente cu destinație nerezidențială, care determină creșterea sau diminuarea valorii impozabile a clădirii cu mai mult de 25%, proprietarul are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data modificării respective, și datorează impozitul pe clădiri determinat în noile condiții începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(7) În cazul desființării unei clădiri, proprietarul are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data demolării sau distrugerii și încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor, inclusiv în cazul clădirilor pentru care nu s-a eliberat autorizație de desființare.

(8) Dacă încadrarea clădirii în funcție de rangul localității și zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe clădiri, impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(9) În cazul clădirilor la care se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciara, iar impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează lucrarea de cadastru la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară, ca anexă la declarația fiscală.

(10) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul încetării contractului de leasing, impozitul pe clădiri se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât și locatarul au obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoțită de o copie a acestor documente.

(11) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului.

(12) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația să depună o declarație la organul fiscal local, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor, la care anexează o situație centralizatoare a acestor contracte.

(12¹) În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mari de un an, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a contractului și datorează taxa pe clădiri începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(13) În cazul unei situații care determină modificarea taxei pe clădiri datorate, persoana care datorează taxa pe clădiri are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situația respectivă.

(14) Declararea clădirilor în scop fiscal nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

(15) Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe clădiri.

Art. 9. Plata impozitului/taxei

(1) Impozitul pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului/taxei pe clădiri, datorat/e pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de **10 % PENTRU PERSOANELE FIZICE**.

(3) Impozitul pe clădiri de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

(4) În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, prevederile alin. (2) și (3) se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

(4¹) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la o perioadă mai mare de un an, taxa pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(5) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se plătește lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularul dreptului de administrare sau de folosință.

Valoarea impozabilă a clădiri se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform alin. (2)-(5) cu coeficientul de corectie corespunzător.

Impozitul pe teren și taxa pe teren

Art. 10. Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Pentru terenurile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe teren, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra terenului, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

(3) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum și taxa pe teren prevăzută la alin. (2) se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasat terenul. În cazul municipiului București, impozitul și taxa pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

(4) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se stabilește proporțional cu numărul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință. Pentru fracțiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporțional cu numărul de zile din luna respectivă.

(4¹) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mici de o luna, taxa pe teren se datorează proporțional cu numărul de zile sau de ore prevăzute în contract.

(5) Pe perioada în care pentru un teren se plătește taxa pe teren, nu se datorează impozitul pe teren.

(5¹) În cazul în care pentru o suprafață de teren aflată în domeniul public sau privat al statului ori al unității administrativ-teritoriale se datorează impozit pe teren, iar în cursul unui an apar situații care determină datorarea taxei pe teren, diferența de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa pe teren se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.”

(6) În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

Art. 11. Scutiri

(1) Nu se datorează impozit/taxă pe teren **pentru**:

a) terenurile aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice sau agrement;

b) terenurile aflate în domeniul privat al statului concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, instituțiilor publice cu finanțare de la bugetul de stat, utilizate pentru activitatea proprie a acestora;

c) terenurile aparținând cultelor religioase recunoscute oficial și asociațiilor religioase, precum și componentelor locale ale acestora, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice;

d) terenurile aparținând cimetiriilor și crematoriilor;

e) terenurile utilizate de unitățile și instituțiile de învățământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcționeze provizoriu ori acreditate, cu excepția suprafețelor care sunt folosite pentru activități economice care generează alte venituri decât cele din taxele de școlarizare, servirea meselor pentru prescolari, elevi sau studenți și cazarea acestora, precum și terenurile utilizate de către creșe;

f) terenurile utilizate de unitățile sanitare publice, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;

g) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiile de cadastru și publicitate imobiliară;

h) terenurile folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;

i) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. și Compania Națională de Investiții Rutiere — S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile ocupate de piste și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;

j) terenurile pe care sunt amplasate elementele infrastructurii feroviare publice, precum și cele ale metroului;

k) terenurile din parcurile industriale, parcurile științifice și tehnologice, precum și cele utilizate de incubatoarele de afaceri, cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

l) terenurile aferente capacităților de producție care sunt în sectorul pentru apărare cu respectarea legislației în materia ajutorului de stat;

m) terenurile Academiei Romane si ale fundatiilor proprii infiintate de Academia Romana, in calitate de fondator unic, cu exceptia terenurilor care sunt folosite pentru activitati economice;

n) terenurile destinate serviciului de apostila si supralegalizare, cele destinate depozitarii si administrarii arhivei, precum si terenurile afectate functionarii Centrului National de Administrare a Registrelor Nationale Notariale;

o) terenurile aferente cladirilor noi realizate ca parte a unor proiecte investitionale din domeniul industriei prelucratoare, depozitarii si logisticii, pentru o perioada de 2 ani de la receptia finala a cladirii potrivit procesului-verbal de receptie intocmit la terminarea lucrarilor, in conditiile legii, incepand cu data de 1 ianuarie a anului urmatore celui in care a avut loc receptia si cu respectarea legislatiei in materia ajutorului de stat; activitatile ce intra sub incidenta prevederii se stabilesc prin normele metodologice date in aplicarea prezentului cod;

p) terenul aferent cladirii de domiciliu aflate in proprietatea sau coproprietatea persoanelor prevazute la art. 1 din Decretul- lege nr. 118/1990, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare, si a persoanelor fizice prevazute la art. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 105/1999, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare;

q) terenul aferent cladirii folosite ca domiciliu aflate in proprietatea sau coproprietatea veteranilor de razboi, a vaduvelor de razboi si a vaduvelor nerecasatorite ale veteranilor de razboi.”

Art. 12. Calculul impozitului/taxei pe teren

(1) Impozitul/Taxa pe teren se stabileşte luând în calcul suprafaţa terenului, rangul localităţii în care este amplasat terenul, zona şi categoria de folosinţă a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) In cazul unui teren amplasat in intravilan, inregistrat in registrul agricol la categoria de folosinta terenuri cu constructii, impozitul/taxa pe teren se stabileste prin inmultirea suprafetei terenului, exprimata in hectare, cu suma corespunzatoare prevazuta in urmatorul tabel:

IMPOZITUL PE TERENURILE SITUATE IN INTRAVILAN

Zona în cadrul localităţii	Nivelurile impozitului
	RON/ha
	Valoarea stabilită de Consiliul local pentru anul 2026
Curti constructii Castelu	2814 lei
	2665 indexat cu 5,60 %
Curti constructii Nisipari	2239 lei
	2120 indexat cu 5,60 %

(3) Pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, potrivit alin. (2), se folosesc sumele din tabelul următor, exprimate în lei pe hectar:

Nivelurile prevazute pentru stabilirea impozitului pe teren in situatia in care terenul nu intra in categoria curti-construcții.

Nr. crt	Categorია de folosinta	Zona A
		Valoarea stabilita de Consiliul local pentru anul 2026
1	Teren arabil	75
2	Pășune	56
3	Fâneață	56
4	Vie	122
5	Livadă	143
6	Padure sau alt teren cu vegetatie forestiera	75
7	Teren cu apă	41
8	Drumuri si cai ferate	x
9	Teren neproductiv, cu excepția celor de la pct. 10	x
10	Plaja folosită pentru activități economice	41

b) inmultirea rezultatului cu coeficientul de corectie de prevazut in tabloul urmator:

- localitatea Castelu de rangul IV1,10

- localitatea Nisipari de rangul V1,00

(4) Ca exceptie de la prevederile alin. (3), in cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat in intravilan, inregistrat in registrul agricol la alta categorie de folosinta decat cea de terenuri cu constructii, impozitul/taxa pe teren se calculeaza conform prevederilor alin.

(5) numai daca indeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultura;

b) au înregistrate în evidența contabilă, pentru anul fiscal respectiv, venituri și cheltuieli din

desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul/taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, din care se scad suprafețele de teren acoperite de clădiri, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare categoriei de folosință prevăzută în tabelul următor și cu coeficientul de corectare corespunzător zonei și rangului localității:

IMPOZITUL /TAXA PE TERENURILE AMPLASATE ÎN EXTRAVILAN

Nr. Crt.	Categorია de folosință	Zona A
		Valoarea stabilită de Consiliul local pentru anul 2026
1.	Teren cu construcții	70
2.	Teren arabil	120
3.	Pășune	75
4.	Fâneță	75
5.	Vie	130
6.	Livadă	140
7.	Padure sau alt teren cu vegetație forestieră	35
8.	Teren cu apă	15
9.	Drumuri și cai ferate	X
10	Teren neproductiv, cu excepția celor de la pct. 10	X
11	Plaja folosită pentru activități economice	3

Impozitul pe terenul extravilan se înmulțește cu coeficientul de corectare de 1,10, corespunzător localității de rangul IV – pentru Comuna Castelu și 1,05 rangul V – pentru localitatea Nisipari.

Art. 13. Declararea și datorarea impozitului și a taxei pe teren

(1) Impozitul pe teren este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate terenul la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii unui teren în cursul anului, proprietarul acestuia are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărei rază teritorială de competență

se află terenul, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, și datorează impozit pe teren începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(3) În cazul în care dreptul de proprietate asupra unui teren este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul este datorat de persoana care deține dreptul de proprietate asupra terenului la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcție de rangul localității și zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe teren, impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(5) În cazul modificării categoriei de folosință a terenului, proprietarul acestuia are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărei rază teritorială de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data modificării folosinței, și datorează impozitul pe teren conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(6) În cazul terenurilor la care se constata diferite între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile Legii nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidentele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciara, iar impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează lucrarea de cadastru la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară, ca anexă la declarația fiscală.

(7) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe teren se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul în care contractul de leasing financiar încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care terenul a fost predat locatorului prin încheierea procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât și locatarul au obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărei rază de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoțită de o copie a acestor documente.

(8) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului.

(9) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația să depună o declarație la organul fiscal local, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor, la care anexează o situație centralizatoare a acestor contracte.

(9¹) În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mari de un an, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a contractului și datorează taxa pe teren începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(10) În cazul unei situații care determină modificarea taxei pe teren datorate, persoana care datorează taxa pe teren are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărei rază teritorială de competență se află terenul, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situația respectivă.

(11) Declararea terenurilor în scop fiscal nu este condiționată de înregistrarea acestor terenuri la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

(12) Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe teren.

Art. 14. Plata impozitului și a taxei pe teren

(1) Impozitul pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului/taxei pe teren, datorat/e pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o **bonificație de 10% pentru persoanele fizice**, pentru persoanele juridice nu se acordă bonificație.

(3) Impozitul pe teren, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

(4) În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, prevederile alin. (2) și (3) se referă la impozitul pe teren cumulat.

(4¹) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la o perioadă mai mare de un an, taxa pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

(5) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se plătește lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularul dreptului de administrare sau de folosință.

(6) În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de

drept public care transmite dreptul de concesiune, inchiriere, administrare sau folosinta colecteaza taxa pe teren de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosinta si o varsa lunar, pana la data de 25 inclusiv a lunii urmatoare fiecarei luni din perioada de valabilitate a contractului.

Impozitul pe mijloacele de transport

Art. 15. Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pe perioada cât mijlocul de transport este înmatriculat sau înregistrat în România.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(4) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

Art. 16. Scutiri

(1) Nu se datoreaza impozitul pe mijloacele de transport pentru:

- a) mijloacele de transport ale institutiilor publice;
- b) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri in regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri in afara unei localitati, daca tariful de transport este stabilit in conditii de transport public;
- c) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale in vigoare;
- d) autovehiculele secondhand inregistrate ca stoc de marfa si care nu sunt utilizate in folosul propriu al operatorului economic, comerciant auto sau societate de leasing;
- e) un mijloc de transport aflat in proprietatea persoanelor prevazute la art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificarile si completarile ulterioare, si a persoanelor fizice prevazute la art. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 105/1999, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, la alegerea contribuabilului;
- f) mijloacele de transport aflate in proprietatea veteranilor de razboi, vaduvelor de razboi sau vaduvelor nerecasatorite ale veteranilor de razboi, pentru un singur mijloc de transport.

Art.17. Calculul impozitului

(1) Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) In cazul oricaruia dintre urmatoarele autovehicule, impozitul pe mijloacele de transport se calculeaza in functie de capacitatea cilindrica a acestuia si norma de poluare, prin inmultirea fiecarei grupe de 200 cm³ sau fractiune din aceasta cu suma corespunzatoare din tabelul urmator:

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tractiune mecanica	Lei/200 cm ³ sau fractiune din aceasta Norma de poluare: Non-euro, E0-E3	Lei/200 cm ³ sau fractiune din aceasta Norma de poluare: E4	Lei/200 cm ³ sau fractiune din aceasta Norma de poluare: E5	Lei/200 cm ³ sau fractiune din aceasta Norma de poluare: E6	Lei/200 cm ³ Hibrice cu emisii de CO ₂ peste 50 g/km
I. Vehicule inmatriculate (lei/200 cm ³ sau fractiune din aceasta)						
1.	Motociclete, tricicluri, cvadricicluri si autoturisme cu capacitatea cilindrica de pana la 1.600 cm ³ inclusiv	19,5	18,8	17,6	16,5	16,2
Nr. crt.	Mijloace de transport cu tractiune mecanica	Lei/200 cm ³ sau fractiune din aceasta Norma de poluare: Non-euro, E0-E3	Lei/200 cm ³ sau fractiune din aceasta Norma de poluare: E4	Lei/200 cm ³ sau fractiune din aceasta Norma de poluare: E5	Lei/200 cm ³ sau fractiune din aceasta Norma de poluare:	Lei/200 cm ³ Hibrice cu emisii de CO ₂ peste 50 g/km
2.	Motociclete, tricicluri si cvadricicluri cu capacitatea cilindrica de peste 1.600 cm ³	22,1	21,3	19,9	18,7	18,4
3.	Autoturisme cu capacitatea cilindrica intre 1.601 cm ³ si 2.000 cm ³ inclusiv	29,7	28,5	26,7	25,1	24,6
4.	Autoturisme cu capacitatea cilindrica intre 2.001 cm ³ si 2.600 cm ³ inclusiv	92,2	88,6	82,8	77,8	76,3
5.	Autoturisme cu capacitatea cilindrica intre 2.601 cm ³ si 3.000 cm ³ inclusiv	182,9	172,8	154,1	151,2	149,8
6.	Autoturisme cu capacitatea cilindrica de peste 3.001 cm ³	319,0	297,3	294,4	290,0	275,5
7.	Autobuze, autocare, microbuze	31,2	30,0	28,1	26,4	25,9

8.	Alte vehicule cu tractiune mecanica cu masa totala maxima autorizata de pana la 12 tone inclusiv	39,0	37,5	35,1	33,0	32,4
----	--	------	------	------	------	------

(2¹) In cazul oricaruia dintre urmatoarele autovehicule, impozitul pe mijloacele de transport se calculeaza in functie de capacitatea cilindrica a acestuia, prin inmultirea fiecarei grupe de 200 cm³ sau fractiune din aceasta cu suma corespunzatoare din tabelul urmator:

Nr. crt.	Mijloace de transport cu tractiune mecanica	Lei/200 cm ³ sau fractiune din aceasta
I. Vehicule inmatriculate (lei/200 cm ³ sau fractiune din aceasta)		
1.	Tractoare inmatriculate	32
II. Vehicule inregistrate		
1.	Vehicule cu capacitate cilindrica	lei/200 cm ³
1.1.	Vehicule inregistrate cu capacitate cilindrica < 4.800 cm ³	7
1.2.	Vehicule inregistrate cu capacitate cilindrica > 4.800 cm ³	10
2.	Vehicule fara capacitate cilindrica evidentiata	237 lei/an

(3) In cazul mijloacelor de transport hibride cu emisii de CO₂ mai mici sau egale cu 50 g/km, impozitul se reduce cu maximum 30%, conform hotararii consiliului local/Consiliului General al Municipiului Bucuresti, dupa caz.

(3¹) In cazul autovehiculelor actionate electric, impozitul pe mijloacele de transport este in valoare de 40 lei/an.”

(4) În cazul unui ataș, impozitul pe mijlocul de transport este de 50% din impozitul pentru motocicletele respective.

(5) În cazul unui autovehicul de transport de marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

Impozitul pentru autovehicule de transport de marfa cu masa totala autorizata egala sau mai mare de 12 tone, respectiv combinatii de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport marfa cu masa totala maxima autorizata egala sau mai mare de 12 tone se indexeaza anual in functie de rata de schimb a monedei euro in vigoare in prima zi lucratoare a lunii octombrie a fiecarui an si de nivelurile minime prevazute in DIRECTIVA 1999/62/CE

**RATA DE SCHIMB A MONEDEI EURO, RESPECTIV 4,9759 RON,
CONFORM JURNALULUI OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE NR.C400/2**

Numărul de axe și greutatea brută încărcată maximă admisă			Impozitul (în lei/an)	
			Ax(e) motor(oare) sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	două axe			
	1	Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mică de 13 tone	0	233
	2	Masa de cel puțin 13 tone, dar mai mică de 14 tone	233	647
	3	Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mică de 15 tone	647	912
	4	Masa de cel puțin 15 tone, dar mai mică de 18 tone	912	2063
II	3 axe			
	1	Masa de cel puțin 15 tone, dar mai mică de 17 tone	231	408
	2	Masa de cel puțin 17 tone, dar mai mică de 19 tone	408	838
	3	Masa de cel puțin 19 tone, dar mai mică de 21 tone	838	1083
	4	Masa de cel puțin 21 tone, dar mai mică de 23 tone	1083	1671
	5	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	1671	2598
	6	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	1671	2598
	7	Masa de cel puțin 26 tone	1671	2598
III	4 axe			

1	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	1083	1099
2	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 27 tone	1099	1717
3	Masa de cel puțin 27 tone, dar mai mică de 29 tone	1717	2727
4	Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	2727	4043
5	Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mică de 32 tone	2727	4074
6	Masa de cel puțin 32 tone	2727	4074

(6) În cazul unei combinații de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

Numărul de axe și greutatea brută încărcată maximă admisă		Impozitul (în lei/an)	
		Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalente recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	2 + 1 axe		
1	Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mică de 14 tone	0	0
2	Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mică de 16 tone	0	0
3	Masa de cel puțin 16 tone, dar mai mică de 18 tone	0	106
4	Masa de cel puțin 18 tone, dar mai mică de 20 tone	106	242
5	Masa de cel puțin 20 tone, dar mai mică de 22 tone	242	565

		tone		
	6	Masa de cel puțin 22 tone, dar mai mică de 23 tone	540	699
	7	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	731	1318
	8	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 28 tone	1318	2312
	9	Masa de cel puțin 28 tone	1199	2102
II	2+2 axe			
	1	Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	221	527
	2	Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	527	867
	3	Masa de cel puțin 26 tone, dar mai mică de 28 tone	867	1271
	4	Masa de cel puțin 28 tone, dar mai mică de 29 tone	1271	1535
	5	Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	1535	2523
	6	Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mică de 33 tone	2523	3501
	7	Masa de cel puțin 33 tone, dar mai mică de 36 tone	3501	5316
	8	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	3501	5316
	9	Masa de cel puțin 38 tone	3501	5316
III	2+3 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	2786	3878
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	3878	5269
	3	Masa de cel puțin 40 tone	3878	5269
IV	3+2 axe			

	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	2463	3418
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	3418	4727
	3	Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	4727	6994
	4	Masa de cel puțin 44 tone	4727	6994
V	3+3 axe			
	1	Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1401	1693
	2	Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	1693	2531
	3	Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	2531	3841
	4	Masa de cel puțin 44 tone	2531	3841

(7) În cazul unei **remorci**, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin. (6), impozitul asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Masa totală maximă autorizată	Impozit - lei -
a. Până la 1 tonă, inclusiv	16
b. Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	60
c. Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	90
d. Peste 5 tone	113

(8) În cazul mijloacelor de transport pe apă, impozitul pe mijlocul de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijlocul de transport pe apă	Impozit - lei/an -
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit și uz personal	36
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	100

3 Bărci cu motor	372
---------------------	-----

(9) În înțelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabilește prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar.

Art.18. Declararea și datorarea impozitului pe mijloacele de transport

(1) Impozitul pe mijlocul de transport este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care deține dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport înmatriculat sau înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

(2) În cazul dobândirii unui mijloc de transport, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data dobândirii și datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării mijlocului de transport.

(3) În cazul în care mijlocul de transport este dobândit în alt stat decât România, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data eliberării cartii de identitate a vehiculului (CIV) de către Registrul Auto Român și datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării acestuia în România.

(4) În cazul radierii din circulație a unui mijloc de transport, proprietarul are obligația să depună o declarație la organul fiscal în a cărui rază teritorială de competență își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data radierii, și încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(5) În cazul oricărei situații care conduce la modificarea impozitului pe mijloacele de transport, inclusiv schimbarea domiciliului, sediului sau punctului de lucru, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale cu privire la mijlocul de transport la organul fiscal local pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile, inclusiv, de la modificarea survenită, și datorează impozitul pe mijloacele de transport stabilit în noile condiții începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

(6) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează de locatar începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii contractului de leasing financiar, până la sfârșitul anului în cursul căruia încetează contractul de leasing financiar;

b) locatarul are obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se înregistrează mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatarului, însoțită de o copie a acestor documente;

c) la încetarea contractului de leasing, atât locatarul, cât și locatorul au obligația depunerii declarației fiscale la consiliul local competent, în termen de 30 de zile de la data încheierii procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului, însoțită de o copie a acestor documente.

(7) Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului pe mijloacele de transport.

(8) Operatorii economici, comercianți auto sau societăți de leasing, care înregistrează ca stoc de marfă mijloace de transport, cumparate de la persoane fizice din România și înmatriculate pe numele acestora, au obligația să radieze din evidența Direcției Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor (DRPCIV) mijloacele de transport de pe numele fostilor proprietari.

(9) Actul de instrainare-dobândire a mijloacelor de transport se poate încheia și în formă electronică și semna cu semnatura electronică în conformitate cu prevederile Legii nr. 455/2001 privind semnatura electronică, republicată, cu completările ulterioare, între persoane care au domiciliul fiscal în România și se comunică electronic organului fiscal local de la domiciliul persoanei care instrainează, organului fiscal local de la domiciliul persoanei care dobândește și organului competent privind radierea/inregistrarea/inmatricularea mijlocului de transport, în scopul radierii/inregistrării/inmatriculării, de către persoana care instrainează, de către persoana care dobândește sau de către persoana imputernicită, după caz.

(10) Organul fiscal local de la domiciliul persoanei care instrainează mijlocul de transport transmite electronic persoanei care instrainează și persoanei care dobândește sau, după caz, persoanei imputernicite, respectiv organului fiscal local de la domiciliul dobânditorului, exemplarul actului de instrainare-dobândire a mijloacelor de transport încheiat în formă electronică, completat și semnat cu semnatura electronică, conform prevederilor legale în vigoare. În situația în care organul fiscal local nu detine semnatura electronică în conformitate cu prevederile Legii nr. 455/2001, republicată, cu completările ulterioare, documentul completat se transmite sub formă scanată, în fișier format pdf, cu mențiunea lettrică «Conform cu originalul».

(11) Organul fiscal local de la domiciliul persoanei care dobândește mijlocul de transport completează exemplarul actului de instrainare-dobândire a mijloacelor de transport încheiat în formă electronică, conform prevederilor în vigoare, pe care îl transmite electronic persoanelor prevăzute la alin. (9), semnat cu semnatura electronică.

În situația în care organul fiscal local nu detine semnatura electronică în conformitate cu prevederile Legii nr. 455/2001, republicată, cu completările ulterioare, documentul completat se transmite sub formă scanată, în fișier format pdf, cu mențiunea lettrică «Conform cu originalul».

(12) Persoana care dobândește/instrainează mijlocul de transport sau persoana imputernicită, după caz, transmite electronic un exemplar completat conform alin. (10) și (11) organului competent privind înmatricularea/inregistrarea/ radierea mijloacelor de transport. Orice alte documente necesare și obligatorii, cu excepția actului de instrainare-dobândire a mijloacelor de transport întocmit în formă electronică și semnat cu semnatura electronică, se pot depune pe suport hârtie sau electronic conform procedurilor stabilite de organul competent.

(13) Actul de instrainare-dobandire a mijloacelor de transport intocmit, in format electronic, potrivit alin. (9) se utilizeaza de catre:

- a) persoana care instraineaza;
- b) persoana care dobandeste;
- c) organele fiscale locale competente;
- d) organul competent privind inmatricularea/inregistrarea/ radierea mijloacelor de transport.

(14) Orice alte acte, cu exceptia actului de instrainare-dobandire a mijloacelor de transport intocmit in forma electronica si semnat cu semnatura electronica, solicitate de organele fiscale locale pentru scoaterea din evidenta fiscala a bunului, respectiv inregistrarea fiscala a acestuia, se pot depune si electronic la acestea, sub forma scanata, in fisier format pdf, cu mentiunea letrica «Conform cu originalul» insusita de catre vanzator sau de cumparator si semnate cu semnatura electronica de catre contribuabilul care declara.

(15) Actul de instrainare-dobandire a unui mijloc de transport, intocmit in forma prevazuta la alin. (9), incheiat intre persoane cu domiciliul fiscal in Romania si persoane care nu au domiciliul fiscal in Romania, se comunica electronic de catre persoana care l-a instrainat catre autoritatile implicate in procedura de scoatere din evidenta fiscala a bunului. Prevederile alin. (10) si (11) se aplica in mod corespunzator.

(16) In cazul unei hotarari judecatoresti care consfinteste faptul ca o persoana a pierdut dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport, aceasta se poate depune la organul fiscal local in forma electronica sub forma scanata, in fisier format pdf, cu mentiunea letrica «Conform cu originalul» si semnata electronic in conformitate cu alin. (9) de catre contribuabil."

Art. 19.(art. 472) Plata impozitului

(1) Impozitul pe mijlocul de transport se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acordă o **bonificație de 10% pentru persoanele fizice.**

(3) Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiași unități administrativ- teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulat al acestora.

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor

Art. 20.(art. 473) Reguli generale

Orice persoană care trebuie să obțină un certificat, un aviz sau o autorizație menționată în prezentul capitol trebuie să plătească o taxă la compartimentul de specialitate al autorității

administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară.

Art. 21. (art. 474) Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize și autorizații

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egală cu suma stabilită conform tabelului următor:

Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	- lei -
a) până la 150 m ² , inclusiv	10
b) între 151 și 250 m ² , inclusiv	11
c) între 251 și 500 m ² , inclusiv	15
d) între 501 și 750 m ² , inclusiv	19
e) între 751 și 1.000 m ² , inclusiv	22
f) peste 1.000 m ²	22+ 0,01 lei/m ² , pentru fiecare m ² depășește 1.000 m ² care

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

(4) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean se stabilește de consiliul local în sumă de **23 lei**.

(5) Taxa pentru eliberarea unei autorizații de construire pentru o clădire rezidențială sau clădire-anexă este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcții.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru alte construcții decât cele menționate la alin. (5) este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție, inclusiv valoarea instalațiilor aferente.

(7) Pentru taxele prevăzute la alin. (5) și (6) stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcție se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabilește pe baza valorii lucrărilor de construcție declarate de persoana care solicită autorizația și se plătește înainte de emiterea acesteia;

b) pentru taxa prevăzută la alin. (5), valoarea reală a lucrărilor de construcție nu poate fi mai

mică decât valoarea impozabilă a clădirii.

c) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizația respectivă, persoana care a obținut autorizația trebuie să depună o declarație privind valoarea lucrărilor de construcție la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale;

d) până în cea de-a 15-a zi, inclusiv, de la data la care se depune situația finală privind valoarea lucrărilor de construcții, compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale are obligația de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcție;

e) până în cea de-a 15-a zi, inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale a comunicat valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice diferență de taxă datorată de către persoana care a primit autorizația sau orice diferență de taxă care trebuie rambursată de autoritatea administrației publice locale.

(8) Taxa pentru prelungirea unei autorizații de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, totală sau parțială, a unei construcții este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri, aferentă părții desființate.

(10) Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesare lucrărilor de cercetare și prospectare a terenurilor în etapa efectuării studiilor geotehnice și a studiilor privind ridicările topografice, sondele de gaze, petrol și alte excavări se datorează de către titularii drepturilor de prospecțiune și explorare și se calculează prin înmulțirea numărului de metri pătrați de teren ce vor fi efectiv afectați la suprafața solului de foraje și excavări cu o valoare de 7 lei.

(11) În termen de 30 de zile de la finalizarea fazelor de cercetare și prospectare, contribuabilii au obligația să declare suprafața efectiv afectată de foraje sau excavări, iar în cazul în care aceasta diferă de cea pentru care a fost emisă anterior o autorizație, taxa aferentă se regularizează astfel încât să reflecte suprafața efectiv afectată.

(12) Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de șantier în vederea realizării unei construcții, care nu sunt incluse în altă autorizație de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de șantier.

(13) Taxa pentru eliberarea autorizației de amenajare de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

(14) Taxa pentru autorizarea amplasării de chioșcuri, containere, tonete, cabine, spații de expunere, corpuri și panouri de afișaj, firme și reclame situate pe căile și în spațiile publice este de 8 lei, inclusiv, pentru fiecare metru pătrat de suprafață ocupată de construcție.

(15) Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și bransamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se stabilește de consiliul local și este de 21 lei, pentru fiecare racord.

(16) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se stabilește de către consiliile locale în sumă de **15 lei**.

(17) Potrivit art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, se stabilește taxă de emitere a avizului de oportunitate datorată de către persoanele fizice și juridice care solicită emiterea unui aviz de oportunitate în vederea elaborării unui plan urbanistic zonal (PUZ) în conformitate cu prevederile Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului. Cuantumul taxei este de :

- 200 lei pentru solicitările care vizează o suprafață studiată de până la 1000 mp, inclusiv;
- 200 lei+0,01 lei/mp pentru fiecare mp care depășește 1000 mp, pentru solicitările care vizează o suprafață studiată de peste 1000 mp.

Art. 22.(art. 475) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru desfășurarea unor activități

(1) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare se stabilește de consiliul local și este de **32 lei**.

(2) Taxele pentru eliberarea atestatului de producător, respectiv pentru eliberarea carnetului de comercializare a produselor din sectorul agricol se stabilesc de către consiliile locale și sunt următoarele:

- taxă pentru eliberarea atestat de producător/carnet de comercializare- 80 lei.
- viză carnet de comercializare a produselor din sectorul agricol- 40 lei.

(3) Persoanele a căror activitate se încadrează în grupele 561 - Restaurante, 563 - Baruri și alte activități de servire a băuturilor și 932 - Alte activități recreative și distractive potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, datorează bugetului local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ-teritorială se desfășoară activitatea, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică, în funcție de suprafața aferentă activităților respective, în sumă de:

- a) 4.000 lei, pentru o suprafață de până la 500 m², inclusiv;
- b) 8.000 lei pentru o suprafață mai mare de 500 m².

(4) Autorizația privind desfășurarea activității de alimentație publică, în cazul în care comerciantul îndeplinește condițiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competență se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

Art. 23.(art. 476) Scutiri

(1) Sunt scutite de taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor următoarele:

a) certificatele, avizele și autorizațiile ai căror beneficiari sunt veterani de război, văduve de război sau văduve nrecăsătorite ale veteranilor de război;

b) certificatele, avizele și autorizațiile ai caror beneficiari sunt persoanele prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și a

persoanelor fizice prevazute la art. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 105/1999, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 189/2000, cu modificarile si completarile ulterioare;

c) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire pentru lăcașuri de cult sau construcții-anexă;

d) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului;

e) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire pentru lucrările de interes public național, județean sau local;

f) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire, dacă beneficiarul construcției este o instituție publică;

g) autorizațiile de construire pentru autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesiune, conform legii;

h) certificatele de urbanism și autorizațiile de construire, dacă beneficiarul construcției este o instituție sau o unitate care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice sau a Ministerului Tineretului și Sportului;

i) certificat de urbanism sau autorizație de construire, dacă beneficiarul construcției este o fundație înființată prin testament, constituită conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

j) certificat de urbanism sau autorizație de construire, dacă beneficiarul construcției este o organizație care are ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinserție socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate, în condițiile legii;

k) certificat de urbanism sau autorizație de construire, în cazul unei calamități naturale.

Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate

Art. 24(art. 477). Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate

(1) Orice persoană care beneficiază de servicii de reclamă și publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepția serviciilor de reclamă și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise și audiovizuale.

(2) Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise și audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităților agenților de publicitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare și alte tipărituri, precum și prin radio, televiziune și internet.

(3) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia

persoana prestează serviciile de reclamă și publicitate.

(4) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă și publicitate.

(5) Cota taxei se stabilește de consiliul local în procent de 2%.

(6) Valoarea serviciilor de reclamă și publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă și publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

(7) Taxa pentru servicii de reclama si publicitate prevazuta la alin. (1) se declara si se plateste de catre prestatorul serviciului de reclama si publicitate la bugetul local, lunar, pana la data de 10 a lunii urmatoare celei in care a intrat in vigoare contractul de prestari de servicii de reclama si publicitate.

Art.25. Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate

(1) Orice persoană care utilizează un panou, un afișaj sau o structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, în raza căreia/căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se calculează anual prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a suprafeței afișajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afișaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de **55 lei** ;

b) în cazul oricărui altui panou, afișaj sau oricărei altei structuri de afișaj pentru reclamă și publicitate, suma este de **40 lei**.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afișează în scop de reclamă și publicitate.

(4) Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv. Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate, datorată aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la **53 lei** inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

(5) Persoanele care datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate sunt obligate să depună o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data amplasării structurii de afișaj.

Art.26. Scutiri

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate și taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică instituțiilor publice, cu excepția cazurilor când acestea fac reclamă unor activități economice.

(2) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se datorează pentru afișele, panourile sau alte mijloace de reclamă și publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalațiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulație, precum și alte informații de utilitate publică și educaționale.

(4) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate pentru afișajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcția lor, realizării de reclamă și publicitate.

Impozitul pe spectacole

Art. 27. Reguli generale

(1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiție sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligația de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

Art. 28. Calculul impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare și a abonamentelor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată

(2) Consiliul local hotărăște cota de impozit după cum urmează:

a) până la 2% pentru spectacolul de teatru, balet, opera, opereta, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograful, un spectacol de circ sau orice competiție sportivă internă sau internațională;

b) până la 5% în cazul oricărei altei manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a).

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înainte de vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de:

a) a înregistra biletele de intrare și/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale care își exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunța tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum și în orice alt loc în care se vând bilete de intrare și/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare și/sau abonamente și de a nu încasa sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare și/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice

locale, documentele justificative privind calculul și plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror altor cerințe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și a abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, contrasemnate de Ministerul Culturii și Ministerul Tineretului și Sportului.

Art. 29. Scutiri

Spectacolele organizate în scopuri umanitare sunt scutite de la plata impozitului pe spectacole.

Art. 30. Plata impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației și plata la timp a impozitului.

Art.31.Sanctiuni

Sanctiuni	
Depunerea peste termen a declaratiei de impunere pentru :	
a) persoane fizice	90 lei
b) persoane juridice	383 lei
Nedepunerea declaratiei de impunere pentru:	
a) persoane fizice	383 lei
b) persoane juridice	2091 lei

Castelu: 10.01.2026

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ,

Antoneta PRODAN

CONTRASEMNEAZĂ PENTRU LEGALITATE,
SECRETARUL GENERAL AL COMUNEI

Jr. Amalia TRIFAN